

244. Mért késel, Jézus? *Felix Mendelssohn-Bartholdy*
(1809–1847)

Mért ké - sel, Jé - zus? Nő - nek már az
ár - nyak Ki - csiny - ke föl - di
lát - kö - rünk fe - lett. Mért ké - sel,
Jé - zus? Tes - tünk úgy el - bá - gyad,
S lel - künk úgy ó - hajt lát - ni té - ge - det.

2. Mért késel, Jézus, ó, örök kőszálunk, Hová az Úr helyezte lábaink? Élet s halálban itt szilárdan állunk, Bár jönne vész, a szikla meg nem ing.

3. Mért késel, Jézus? Minden elsötétül, A földi élet fénye már letűnt. Amit szerettünk, mind elhagyni készül, De nem siratjuk, téged vár szívünk.

4. Mért késel, Jézus? Minden földi érdek Eltörpül, ím, e nagy kérdés előtt. Mért késel, Jézus? Híveid mind kérdnek, Úgy vágyunk látni, jöjj, minél előbb!

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)